

gen færdig, hvorved man havde givet Tierne Sort paa Hvidt for, hvilke Forpligtelser der nu paahvilede dem med Hensyn til Kirkerne, saa i noget væsentligt Punkt at fravige den Ordning, som dengang blev truffen. Dertil har jeg en anden Betænkelighed ved dette Lovforslag, og det er den Betragtning, som den ærede Forslagsstiller selv fremhævede som Begrundelse for Forslaget, nemlig at det har sin Anledning i et bestemt Tilfælde, som er blevet afgjort for nylig ved en Dom, og ikke blot dette, men det medfører, at dette samme specielle Tilfælde, hvis en saadan Lov kommer ud, vil faae en Afgjørelse modsat den, det har faaet ved Dom. Dette er Noget, som har noget for min Følelse Anstødeligt. Ganske vist veed jeg fuldkommen vel, at det ærede Medlems Lovforslag ikke er myttet paa dette Tilfælde, navnlig da det er mig bekendt, at det ærede Medlem, da han kom frem med dette Lovforslag, end ikke vidste, hvad Kirke det var, det Tilfælde havde angaaet, der var afgjort ved Domstolene; jeg vil fuldstændig frikende ham for det, som man for nylig bebrejdede — og jeg tror med Føie — et andet Lovforslag, at det gik ud paa at faae ligefrem en ny Afgjørelse ved Lov af Noget, der allerede var afgjort ved en retskraftig Dom, men ikke desto mindre vil det alligevel blive Resultatet, at man, hvis en saadan Lov kommer ud, maa kunne lægge Sag an mod hin Kirkeæder og paalægge ham den Forpligtelse, han nylig er bleven fri for. For mig vilde det derfor være langt mindre anstødeligt, om Forslaget kun havde Hensyn til nye Kirkegaarde og Udvidelse af Kirkegaarde, og kun med Hensyn til dem vilde paalægge en saadan Forpligtelse, men derpaa vil den ærede Forslagsstiller vel vanskeligt gaa ind, da det jo berører Loven en meget væsentlig Del af sin Betydning. Naar jeg nu skal gaa over til at betragte selve Forslagets Realitet, er jeg ogsaa fra den Side i Tvivl, om det kan være tilraadeligt og forsvarligt at paalægge Tiendeæderen en Forpligtelse af det Omfang, som her er foreslaaet. Det ærede Medlems Forslag er jo affattet saaledes, at det kan, hvor Omstændighederne kræve det, under Sagtagelse af Reglerne i Loven af 19de Februar 1861, paa-

lægges Tiendeæterne at bortlede Fugtigheden fra Kirkegaarden, enten ved Draining eller paa anden hensigtsmæssig Maade. Der staar altsaa ikke anden Begrændsning, end den: hvor Omstændighederne kræve det. Men ved en Bestemmelse, der er af en saa ubestemt og elastisk Natur, er det af overordentlig Vigtighed, hvem der skal træffe Afgjørelsen af, om Omstændighederne kræve det. Jeg antager nu, at det ærede Medlem ikke har ment, at dette Punkt skulde høre til dem, med Hensyn til hvilke der efter Loven af 1861 § 29 er givet Adgang til Domstolenes Afgjørelse, hvem der er tillagt Kompetence til at afgjøre, om Synet med Hensyn til det givne Paalæg har overtraadt sin Myndighed. Jeg antager nu ikke, at det er det ærede Medlems Mening, at Domstolene skulde paafjende det Spørgsmaal, om i de enkelte Tilfælde Omstændighederne virkelig have krævet en Draining. Jeg antager tværtimod, at det er hans Mening, at det skulde bero paa Synets enkelige Afgjørelse. Paa den anden Side tror jeg rigtig nok, at det ogsaa lader sig forene med Lovforslaget, og ogsaa har været det ærede Medlems Mening, at man skulde kunne recurrere ikke blot til det almindelige, men ogsaa til det særlige Syn, der omhandles i Lovens § 33. Sagen er jo nemlig den, at de 2 bygningssyndige Mænd, der foretage det almindelige Syn, ofte ville være ude af Stand til at have nogen Mening om, hvorvidt Forholdene ere saaledes, at Omstændighederne her kræve Draining, og vil jeg føie til, om det er tilstedeligt, at Fugtigheden bortledes ved Draining eller paa anden Maade; thi det maa erindres, at det efter Forholdene kan stille sig saaledes, at det vil være forbundet med stor Vanskelighed, ligesom der her kommer et sæveget Hensyn, nemlig det sanitære; thi det er Noget, man jo let vil se efter Besskaffenheden af det Forhold, der her er Tale om, Bortledelsen af Fugtigheden fra Kirkegaardene, at ikke enhver som helst Bortledning af Vandet paa samme Maade som enhver anden Draining kan lade sig gjøre. Der maa f. Ex. ikke kunne være Tale om at bortlede Vandet i aabne Grøfter i Nærheden af beboede Huse osv. Jeg antager nu ogsaa, at det ved de Ord: „Under